

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **L. V.**
zastoupena Mgr. Robertem Gemmelem, advokátem
sídlem Nádražní 213/10, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 4. 2019 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Roberta Gemmela, advokáta se sídlem Nádražní 213/10, Moravská Ostrava, 702 00, Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 26. 6. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2019, č. j. RN-/48091-ROS (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2019, č. j. R-15.2.2019 – 43/X, kterým byl žalobkyni od 8. 3. 2019 odňat invalidní důchod.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že lékařské posudky, ze kterých žalovaná vycházela pro potřeby napadeného a prvostupňového rozhodnutí, oba značně podhodnotily zdravotní komplikace žalobkyně, když jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně v podstatě bez jakéhokoliv odůvodnění stanovily celiakii s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %. Stran ostatních (převážně ortopedických) onemocnění se pak oba posudkoví lékaři omezili na ničím nepodložené konstatování, že se jedná o zdravotní komplikace posudkově stejně nebo méně významné, které byly pro celkové posudkové hodnocení užity toliko k 10 % navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.
3. Žalobkyně je přesvědčena, že nejvýznamnější dopad na její pracovní schopnost mají právě její ortopedická onemocnění, konkrétně tzv. mnohočetná osteochondromatóza skeletu, která jí způsobuje značné omezení pohybového aparátu zahrnující (mj.) bolesti při chůzi, dřepu, kleku či setrvání ve vynucených polohách a znemožňuje zvedání těžších břemen. Jako další výtky pak žalobkyně uvedla podhodnocení dopadů její celiakie a pochybení spočívající v absenci zdůvodnění zániku invalidity žalobkyně zlepšením, či stabilizací zdravotního stavu nebo předešlým posudkovým omylem. Žalobkyně je toho názoru, že nedošlo ani k jedné z těchto taxativních podmínek pro odnětí invalidity.
4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a dospěl k závěru, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity a posudkový závěr lékařky OSSZ Ostrava lze potvrdit. Za tohoto stavu trvala žalovaná na svém rozhodnutí.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 25. 4. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně zdejší soud zjistil, že žalobkyně vystudovala SŠT Opava, pracovala jako dělnice a operátorka, nyní je na mateřské dovolené. Žalovaná prvostupňovým rozhodnutím odňala žalobkyni od 8. 3. 2019 invalidní důchod, vycházejíc z posudku lékařky OSSZ Ostrava, ze dne 28. 1. 2019, která dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je celiakie, t. č. stabilizovaná při dodržování bezlepkové diety a podrážena pod kapitolu XI., oddíl

C, položku 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pro toto onemocnění pak lékařka OSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 10 %, kterou následně zvýšila o dalších 10 % pro další postižení zdravotní stavu na celkových 20 %.

7. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracoval lékař ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 15. 4. 2019 nový posudek, ve kterém byl svrchu řečený závěr o druhu onemocnění s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně, jakož i o míře tohoto poklesu, potvrzen. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno v bodě 1. odůvodnění tohoto rozsudku.
8. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 20. 11. 2019, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 25. 4. 2019, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) řečeného zákona, kdy šlo o pokles pracovní schopnosti o 40 %. Posudková komise sice ve shodě s posudkovými lékaři žalované a OSSZ označila za rozhodující příčinu žalobkynina nepříznivého zdravotního stavu celiakii, nicméně tuto nepodřadila pod kapitolu XI., oddíl C, položku 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ale pod položku 2b stejné kapitoly a oddílu, tedy mezi stavy se značným snížením celkové výkonnosti a stavu výživy přes dodržování dietetických zásad. Pro tyto případy řečená vyhláška stanovuje rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %, kdy se Posudková komise přiklonila k maximální výši. K následné úpravě míry poklesu pro další onemocnění Posudková komise nepřistoupila.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
12. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
13. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
14. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. Závěry Posudkové komise MPSV tedy plně vyvrací závěry posudků, které byly podkladem pro napadené a prvostupňové rozhodnutí žalované. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékařem ČSSZ za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav. Žaloba je tedy důvodná a soud ji proto v souladu s ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil.
15. Žalobkyně žalobou navrhla také zrušení prvostupňového rozhodnutí žalované, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., krajský soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval. O návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobkyně (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).

16. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Řečené náklady právně zastoupené žalobkyně tvoří:

Náklady právního zastoupení advokátem

▮) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 1 000 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7 bod 3., § 9 odst. 2, § 11 odst. 1	
1) příprava a převzetí věci	písm. a), d) a g)	
2) sepsí žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	3 000 Kč
3) účast na jednání před soudem		
▮) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ▮)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
<i>Celkem</i>		<i>3900 Kč</i>

Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobkyni prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejího práva. Soud proto žalovanou k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. prosince 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně